

Column (door Armin Floren)

Rugnummer 11 voor Piet

Of je nu fervent vóórstander bent, of er juist helemaal niets mee hebt: het gaat weer bijna beginnen: carnaval. De eerste tekenen dienen zich steeds weer aan op 11-11. Elf heeft een bijzondere betekenis binnen het katholicisme: het komt voor het heilige getal 12 en 11 staat dus symbool voor het imperfecte; een gekkengetal (een woord met 11 letters).

En ja; met carnaval komen weer al die gekken tevoorschijn. De prins voorop. Zo gezegd moet hij “voorgaan in de leut”. In Princenhage mag een prins maximaal drie maal meedoen en de meesten houden dat ook vol. Op twee prinsen na, de ene was niet weg te slaan (daarna is de driejaren-termijn ingevoerd) en de ander hield het na één jaar voor gezien. Maar voor allen geldt: “het was een enorme eer, ik sta voor altijd gegrift in de ere-galerij en mag voor altijd zwaaien met een groen-witte zakdoek.

Maar er zijn natuurlijk nog veel meer gekken in kielzog van de prins. Hij heeft ook vrouwen nodig die met hem meedansen en hem ondersteunen; de joffers. Er zijn mensen die toeteren: zij heten Bieloper. Er moet ook een narfiguur zijn, Pietje de nar, Nuske de neus, Polleke Piehaar en Tinus als lichtende voorbeelden.

Maar als je het eenmaal ziet.... laat het je niet meer los en blijf je het zien. Er is er eentje die niet gek is, hooguit prettig gestoord. Een rots in de branding, stevig, robuust en altijd betrouwbaar. Eentje die zorgt voor de goede orde, voor de tijd. Eentje waar je niet omheen kunt... een monument, een levende legende.

Ik heb het natuurlijk over Peer Bromtol, alias Piet Dekkers. Niet zoals de prins altijd op de voorgrond, maar als je erop let...., man wat kan die man feesten en ondertussen alles in de gaten houden. Het is een held.

Kunnen we die man niet rugnummer 11 geven zoals Robin van Persie, Arjan Robben, Neymar of Drogba.

Peer Bromtol is MIJN carnavalsheld.